

ligvis ikke har Anledning til at komme tilbage til. Det er en gammel Bekjendt, vi her have for os, der, saaledes som den ærede Justitsminister har paavist, ikke blot er kommen tilbage med langt bedre Guld end det, hvormed det gik fra os sidst, men endog er bleven vindupleret, saa at der af det oprindelige Forslag er kommet fem Love. Det Forslag, som vi for Diebliffet have med at bestille, forekommer mig at være i alt Væsentligt tilfredsstillende. Jeg skal altsaa ikke blot give den høitærede Justitsminister min Anerkjendelse for den Skikkelse, hvori dette Forslag foreligger, men jeg skal ogsaa yde min fulde Anerkjendelse til det andet Thing og de Mænd, der der have medvirket til dette vigtige Forslags Fremme, saaledes at det nu foreligger i den Skikkelse, hvori det er kommet til os. Det forekommer mig nemlig i allerhøjeste Grad nødvendigt, at navnlig dette Forslag om Dampfartøier snarest kan komme ud. Det har været en besynderlig Tilstand, hvori vi have levet, at medens vort Naboland Sverige har havt Love, som gav meget nysigtige specielle Bestemmelser om, hvorledes Dampskibe skulde være udrustede, have vi saa godt som manglet enhver Bestemmelse desangaaende, og da Dampskibsfarten er saa livlig dels over Sundet og dels mellem Skåneborg og Sjælland, forekommer det mig at være høist mærkeligt, at medens Passagerer paa det ene Skib finde fuldt ud de Sikkringsmidler, som enhver civiliseret Nation bør skaffe til Veie, naar den beforder en stor Mæsse Mennesker og store Værdier over Havet, kunne disse Sikkringsmidler paa det andet Skib fuldstændig mangle. Jeg sætter navnlig Pris paa, at der i dette Lovforslag er kommet de fornødne Bestemmelser ind om Pumper ligesom ogsaa om Lanterner og flere andre saadanne vigtige Bestemmelser, og jeg tillader mig at formene, at der virkelig ikke blot i Formen, men ogsaa i Realiteten derved er sket en stor Forbedring fra den Skikkelse, hvori Lovforslaget tidligere laa for os. Af denne Grund, som jeg saaledes har angivet, skal jeg tillade mig at raade til at tage Loven, som den foreligger, om end jeg nok kunde have en enkelt Indvending at gjøre mod adskillige Ting. Der er navnlig den, som det endnu forekommer mig, høist mærkelig vedigende § 13, hvor det bestemmes, at Amtmanden skal have Justitsministerens Tilladelse til at overdrage Magistraten i de større Kjøbstæder at vælge sagkyndige Mænd, men det er jo, som den ærede Minister tilkjendegav, ganske vist Smaating, som jeg ikke skal opholde mig videre ved. Der er fremdeles § 7, som har den Besynderlighed, at den indeholder en midlertidig Lov om et Forhold, som for Diebliffet er under Behandling i det andet Thing, nemlig Loven om Tillæg til Lov om Sønningen, saa at der her gives en midlertidig Lov samtidig med, at det andet Lovforslag, som omhandler samme Emne, formodentlig bliver til endelig Lov. Det ser ikke godt ud, men det er dog Noget, som i alt Fald

ikke vil komme til at volde Kollision. Med Hensyn til dette Lovforslag skal jeg altsaa ikke gjøre nogen som helst Indvending, men blot anbefale, at det usfordret gaar her igjennem Thinget saaledes, at vi ikke længere skulle savne de alt for længe savnede Bestemmelser med Hensyn til Damppassagerfartøier. — Noget anderledes stiller jeg mig med Hensyn til det følgende Lovforslag.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Dvergang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

Man gik dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Dampskjeder paa Landjorden. (Lovforslaget som vedtaget ved tredje Behandling i Folkethinget findes i Tillæg C Sp. 159 ff, 3die Behandling i Folkethinget i Folkethingstidende Sp. 3152 ff).

Justitsministeren (Klein): Jeg gjorde ved det sidst behandlede Lovforslag en almindelig Bemærkning, som ogsaa finder Anvendelse paa det nu under Behandling værende Lovforslag. Hvad dette angaar, er der ogsaa under den fortsatte Behandling kommet flere nye Momenter frem, Momenter, paa hvilke navnlig Justitsministeriets Opmærksomhed er blevet henledet. Man vil navnlig, for at jeg skal nævne de væsentligste af disse, i §§ 15 og 16 finde nogle Bestemmelser angaaende Pasningen af Dampskjeder og et periodisk Estersyn af Dampskjeder, som ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag og ikke heller i Lovforslaget, som det blev vedtaget af Landsktinget for et Par Aar siden. Jeg tror, at man vil erkjende, at det ikke er tilstrækkeligt at blive staaende ved, at disse Kjeder underkastes Estersyn, forinden de tages i Brug, og hver Gang de flyttes, men at det er i sin Orden, at der ogsaa føres et jævnligt Estersyn med Dampskjeder. Bestemmelserne herom findes i § 16. Man har frympet sig noget ved at underkaste faste Dampskjeder et aarligt gjentaget Estersyn i fuldstændig Skikkelse, fordi et saadant Estersyn er forbundet med vistnok ikke ganske ringe Ulemper for Brugerne af Dampskjeder. Der var i det Lovforslag, der blev forelagt i forrige Samling, men som ikke kom videre, havde jeg nær sagt, end til at blive forelagt i det andet Thing, optaget en Bestemmelse om, at der skulde findes et fuldstændigt Estersyn Sted hvert tredje Aar, idet man ansaa det for betydeligt at gaa saa vidt at indføre et saadant gjentaget Estersyn i dets fuldstændige Form hvert Aar. Under den nærmere Dverveelse er man imidlertid kommen til det Resultat, at det vistnok vil være heldigt, mere effektivt, at der bliver